

Славутич став рідним для багатьох

На жаль, надзвичайні ситуації є частиною нашого повсякденного життя. У світі відбуваються різні трагічні події – війни, стихійні лиха, аварії, пожежі і міжособистісне насильство. Люди втрачають будинки, близьких, виявляються відірваними від сім'ї і звичного оточення або стають свідками насильства, руйнувань і смерті. У результаті чого переміщеними можуть бути як окремі люди, так і сім'ї, і навіть цілі спільноти. У ході збройного конфлікту в Україні – бойових діях на території частково Донецької і частково Луганської областей, які розпочались у квітні 2014 року – вже загинуло 68 дітей, 152 дитини отримали поранення, втратили свої домівки більш як півтора мільйони осіб з Донбасу та Криму. У нашому маленькому містечку проживають особи та сім'ї з дітьми, які вимушені були покинути свої рідні домівки. Із 2014 року і по даний час у Славутичі таких сімей близько 95 (167 осіб), із них 16 сімей з дітьми (26 неповнолітніх дітей). Внутрішньопереміщені особи працездатного віку працюють на підприємствах та в установах міста. Це кваліфіковані професіонали – спеціалісти у галузі ІТ, менеджери, вчителі, лікарі та інші – і вони роблять свій внесок у розвиток громади Славутича. Організації, підприємства, заклади міста надають соціальну, матеріальну допомогу переселенцям. В їх числі й колектив комунального закладу «Славутиць-кий міський центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді».

Центр соціальних служб підтримує й надає послуги внутрішньопереміщеним особам, а саме: консультативні, інформаційні, психологічну підтримку, сприяння у працевлаштуванні та оформленні документів, отриманні гуманітарної допомоги, виявляє потреби осіб і сімей з дітьми. Відповідно до потреб уразливих категорій, Центр надає необхідну соціальну допомогу, проводить заходи, спрямовані на відновлення довіри у громадян, що зазнали негативного впливу внаслідок конфлікту, залучає до соціально-культурного життя громади. Внутрішньопереміщені особи – це люди, які потратили в біду та потребують допомоги, матеріальне становище деяких із них є навіть нижчим, ніж в середньому по Україні. Вони відчувають душевну незадоволеність, пригніченість, яка викликана через неможливість забезпечити необхідним членів своєї сім'ї.

Так давайте ж будемо чуйними та небайдужими до чужої біди, адже це і наша біда, біда всієї країни! На прикладі нашого міста, де діти переселенців відвідують дитячі садки, школи, творчі гуртки та спортивні секції, отримують путівки на оздоровлення, побудуємо такі ж добрі відносини і в нашій країні. Люди, більше посміхайтесь один одному, допомагайте і співпереживайте, не проходьте повз чуже горе – і тоді ми ніколи не будемо ділитися на своїх і чужих!

**Славутицький міський центр
соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді
(Московський квартал, 12, тел.: 2-01-80, 2-11-15)**